

Глория - Убиваш на място

текста е наличен благодарение на Tekstove.bg

Моето сърце на прицел винаги държиш
и денят ти има смисъл ако ме раниш.
Любовта в какво превърна? Нямах милост, не,
зная трябва да си тръгваш, тя очаква те.

[Припев:]

Убиваш ме на място, след теб остава тишина,
нима не ти е ясно, за мене ти си любовта.
Като вятър ме отнесе и като него отшумя,
света не свършва с тебе и моя край не е това.
Още съм тук, жива съм пак,
даже и след теб, и без теб.

Как се молеше да мисля, че си силния
и от тебе да завися, да се подчиня.
По душа съм дива котка и не ме е страх,
а от деветте живота, осем имам пак.

[Припев:]

Убиваш ме на място, след теб остава тишина,
нима не ти е ясно, за мене ти си любовта.
Като вятър ме отнесе и като него отшумя,
света не свършва с тебе и моя край не е това.
Още съм тук, жива съм пак,
даже и след теб, и без теб.

Знам че за теб е удар, че не ме задържа,
да, стреляй пак от упор, най-добър си в това.

[Припев:]

Убиваш ме на място, след теб остава тишина,
нима не ти е ясно, за мене ти си любовта.
Като вятър ме отнесе и като него отшумя,
света не свършва с тебе и моя край не е това.
Още съм тук, жива съм пак,
даже и след теб, и без теб.